

que erit emendatio, si liquida expuncta scribatur: प्रसविष्यध एष । Abiici nempe solet, ante vocalem quamcunque praeter अ brevem diphthongus ए in terminationibus nominum ac verborum, nisi sit dualis nota, et substituitur ei vocalis correpta, ultimae consonanti inhaerens. Hoc autem hiatus genus non toleratur modo in carminibus, sed elegantiam quandam habet, praecipue in caesura. Vir doctissimus idemque mihi amicissimus, *A. L. de Chézy*, quem de hoc loco consului, et rogavi ut codices denuo inspiceret, si forte quid oculos meos fugisset, receptam lectionem tueri mavult, habens eam pro archaïsimo vel inaequalitate coniugationis, quales in *Vêdis* occurrunt.

- * 42. b. तैर्दत्तान् न प्रदायैभ्यो । Sic ED. CALC., nec male. CODD. contra magno consensu: तैर्दत्तानप्रदायैभ्यो । ut igitur *absolutivus* ille (de cuius nomine inter doctos nondum satis convenit, utrum sit adverbium verbale, an participium indeclinabile, an denique gerundium) compositus sit cum अ privativo: अप्रदाय. Quae lectio sane concinnior videtur.

- * 48. b. व्यपाश्रयः । Ne quis putet, errore typothetae sic expressum esse pro व्युपाश्रयः, non solum ED. CALC. sed CODD. etiam nostram lectionem exhibent, quae confirmatur alio exemplo, BII. G. IX, 52, a. Hoc vocabulum frustra apud Wilsonum quaeras; अपाश्रय eodem auctore diversam vim habet, sed व्यपाश्रय eodem fere sensu quo उपाश्रय a poëta nostro usurpatur.

- * 28. b. वर्तन्ते । Ex ED. CALC. — CODD. A. B. C. D. वर्तन्ते ।